

Likvidace Šumavy pokračuje - O nás bez nás, ale i o vás

Šumavský park byl zřízen v roce 1991 usnesením vlády České republiky se souhlasem šumavského regionu, který od této doby čeká, v souladu s ústavním pořádkem, na vyhlášení a uspořádání všech důležitostí spojených s existencí národního parku zákonem. Poslanecká sněmovna bude brzy projednávat vládou schválený návrh novely zákona z dílny ministerstva životního prostředí O ochraně přírody a krajiny. Novela se týká všech národních parků v naší republice, ať současných nebo budoucích.

Ale hlavním důvodem je právě Národní park Šumava, který svou velikostí nejen že přesahuje všechny ostatní české parky dohromady a jako jediný park se rozkládá na území dvou krajů, tří okresů a správní území pěti šumavských obcí je do národního parku začleněno zcela. To je důležité specifikum, které novela zákona nejen že vůbec neřeší, ale šumavské obce, domy, hotely, penziony, ale i kostely, hřbitovy a školy podřizuje budoucímu zprálesnění. Pokud tedy např. navštívíte kostel sv. Štěpána ve Kvildě či zajdete na místní hřbitov, nejen že se stále pohybujete v Národním parku Šumava, ale také v budoucím pralese, jelikož dle této novely musí veškeré využití národních parků podřídit přirozeným ekosystémům, ve kterých není pro člověka žádné místo.

Když jsme svůj boj o specifický zákon o šumavském parku prohráli, snažili jsme se uvěřit slibům pana ministra Brabce, že předloží takový návrh zákona, který nás svou kvalitou ohromí. V tom pan ministr nezklamal a jsme skutečně ohromeni. Žádná jasná a neměnná pravidla, žádné posílení spolurozhodovacích pravomocí šumavských obcí, žádné otevření Šumavy turistům.

Takové prostředí se může líbit ekoaktivistům, ale ve skutečnosti bude na Šumavě prohlubovat krizový stav ne-

uspořádanosti, kdy si každý nový ministr či ředitel bude s šumavským parkem nakládat dle svého uvážení.

A že jsou i lidé součástí přírody? Koho to z politiků, kteří rozhodují o budoucnosti lidí, zajímá území s nepodstatným počtem voličů? Kdybych to měl porovnat s politickým a mediálním zájmem jiné skupiny lidí, tak zřejmě máme tu smůlu, že máme špatnou barvu pleti.

Casto se právě našim obcím dávají za vzor naši sousedé v Bavorsku. Ovšem tam stát beresamosprávou jako partnera a to i v případě, že ani jedna obec není součástí Národního parku Bavorský les. I tak mají tamní obce „právo veta“ při jednáních v záležitostech, které se jich týkají. My nevoláme po právu veta, ale voláme po respektování vzájemných dohod, úmluv, po slušném jednání a respektování práva na život a samosprávu tam, kde jsme doma. To jsou základní principy demokratické společnosti, které prostě na Šumavě neplatí.

Zatím jsme se dočkali pouze nesplněných slibů, porušování vzájemných dohod, pomluvačných kampaní a prostřednictvím novely zákona úplného zrušení spolurozhodování o vlastním domově.

Absence zákona, a hlavně dobrého zákona, má za následek letitý spor, který nemá v naší zemi obdobu a umělé kúrovcové calamity na ploše větší než 25000 hektarů, které změnily na dlouhá desetiletí tradiční podobu šumavské krajiny, jsou toho důkazem. Dokladem zmaru je v našem katastru hlavně oblast našeho národního symbolu – Pramenů Vltavy.

Desítku dosavadních ředitelů šumavského parku, to je nekonečná změna koncepcí, měnících se podle ředitelů, ministrů a politických aparátů, nikoli však dle zdravého rozumu. Ministr Brabec miní novelou zákona tento stav nejen zhoršit ale v podstatě zahájit likvidaci tradiční Šumavy.

Václav Vostradovský (STAN), starosta obce Kvilda